

[Camre.]

er meget naturligt, at der i lovens funktionsperiode har vist sig at være en række ting, der skal rettes. Et udvalg under socialdemokratiets kulturudvalg arbejder nu med en gennemgang af hele loven, idet den jo skal tages op til revision senest i 1970-71. Vi vil gerne have partiets standpunkt til de forskellige problemer, også til bevillingssystemet, afklaret, sådan at vi kan fremlægge konkrete forslag, når loven tages op til revision, og vi ser meget gerne, at denne revision fremskyndes.

Et af de forhold, som helt øjensynligt trænger til en revision, er sammensætningen af filmfondens bestyrelse og filmrådet. Af filmfondens bestyrelse på 8 mand er de 4 repræsentanter for branchen, nemlig 1 for bevillingshaverne, 1 for filmproducenterne, 1 for filmudlejerne og 1 for filminstruktørerne. De resterende 4 skal så repræsentere det offentlige interesser, og de, der her er udpeget, er statslige embedsmænd. Det forekommer ret åbenbart, at brancherepræsentanterne på grund af større fagligt indseende har en dominerende indflydelse, selv om loven er udformet sådan, at den afgørende indflydelse skulle ligge hos det offentlige repræsentanter, idet disse indbefatter formanden, hvis stemme er udslagsgivende ved stemmelighed. Dette forhold må formodes at have haft indflydelse på, at filmfonden ikke i særlig grad har virket til fremme af filmkunsten, sådan som dens formål er i henhold til lovens § 17.

Det er imidlertid min opfattelse, at der kan rådes bod på dette problem allerede inden for den gældende lovs rammer. Ministeren kan således bede brancheorganisationerne indstille flere sideordnede kandidater til fondsbestyrelse og filmråd, f. eks. 3 fra hver brancheorganisation, således at ministeren selv kan vælge mellem disse og derved også opnå en vis udskiftning. Videre er der ingen, der siger, at det offentlige interesser kun kan varetages af embedsmænd. Ministeren vil her kunne udpege uafhængige, fremtrædende kulturarbejdere med filmisk kompetence og måske også en repræsentant for elevrådet på filmskolen. Jeg vil gerne spørge, om kulturministeren kan give tilsagn om at tage hensyn til disse betragtninger ved beskikkelserne pr. 1. januar 1969 til filmfondens bestyrelse og til filmrådet.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helveg Petersen*): Den kritik af filmstøtteordningen, der nu og da kommer til orde, går i to retninger. Filmkritikere og andre, der først og fremmest interesserer sig for filmen som kunstart, hævder, at der ved administrationen af ordningen tages for meget hensyn til den kommercielle filmbranche, og branchens repræsentanter siger undertiden, at brancheinteresserne tilsidesættes. Man kan sige, at kritikken derved afspejler det dobbelte formål, som filmfonden har, det, som hr. Camre selv er inde på, når han taler om, at loven både har et erhvervs-mæssigt og et kulturpolitisk sigte. Det er en selvfølge, at jeg i særlig grad må interessere mig for, at filmfonden administreres således, at man, for at bruge lovens ord, medvirker til at fremme filmkunsten i Danmark. Om der kunne være gjort en kraftigere indsats af filmråd og filmfondsbestyrelse for at realisere dette mål, er det jo svært at sige, men jeg tror nok, det må indrømmes, at der under filmordningen er blevet produceret en række film, som ligger på et højere niveau end almindeligt i årene inden fondens etablering, og som næppe uden fonden ville være kommet til eksistens.

Når hr. Camre spørger, hvordan jeg vil forholde mig ved nybeskikkelser — han redegjorde i den forbindelse for sammensætningen af filmråd og filmfondsbestyrelse — kan jeg sige, at jeg ved nybeskikkelserne vil gøre, hvad jeg kan for at opnå en sammensætning af filmråd og filmfondsbestyrelse, der giver den størst mulige sikkerhed for, at ordningen kan fungere efter sit hovedformål. Men skal vi ændre på det principielle forhold, altså sammensætningen, hvor branchen jo er stærkt repræsenteret, ja, så skal vi jo have en lovændring, og jeg vil gerne her sige, at jeg tror, at vi skal optage en principiel debat om disse forhold. Det kan vi godt trænge til, og det bliver der lejlighed til. Når jeg i januar har forelagt min redegørelse for kulturpolitiske aktiviteter, kan vi vende tilbage til sagen.

Camre: Jeg vil gerne takke ministeren for et imødekommende svar. Jeg forstår ministeren således, at man naturligvis ikke kan fravige det forhold, at man er pligtig at lade branchen repræsentere, men det var også netop ændringer inden for dette om-